

'GLAZEN' GREENSMAKEN VEELINDRUK PINEHURST: UITDAGEND, MACHTIG EN PRACHTIG

Door Adrienne van der Smagt

Pinhurst - „Give me your wedge,” zegt de caddie met keurig geknipt blond haar. Hij pakt de pitching wegde aan de Australiër in witte shorts, Ethan Williams is waanzinnig enthousiast over het Pinehurst resort, maar vooral over Pinehurst 2, de legendarische golfbaan waar in 2014 het US Open werd gehouden. „Mijn grootste droom is Pinehurst 2 spelen, de baan van mijn golfheld Payne Stewart en nu ben ik hier. Ik ruik dennen, voel golf, ik waan me een professional, met Bryan, mijn caddie aan mijn zij.”

Acht uur 's morgens. De zon schijnt al fel. Het is warm. De caddie's in hun groene luchtdoorlatende hesjes zoeken naar hun flights. Golfers uit alle delen van de wereld verheugen zich op een ronde Pinehurst 2. De bedrijvigheid op het resort begint

al vroeg met het ontbijt. Een grote klassieke eetgelegenheid waar elke ochtend op een grote zwarte vleugel muziek wordt gespeeld, terwijl de vierkante witte boterhammen uit de broodrooster springen. De ene dag een sonate van Bach, de andere dag kan zomaar een moderne ochtendversie zijn van 'We are the champions'.

Grounden mag

Hole 2. Caddie Bryan loopt op vooruit om de lijn aan te geven. Williams is in de waste area beland. Een prachtig stuk hard wit zand gebied met rietpluimen en korte stevige struiken. Het is geen bunker, dus grounden mag. De bal ligt prima voor een houtje, bekijkt Williams. Zijn caddie denkt daar anders over. „Neem een ijzer vier, dan gaat hij laag over de fairway en stopt hij voor de green. In één keer op de green moet je niet zijn,” lacht Bryan.

Pinehurst 2 staat bekend om zijn grote zogenaamde bunkers. De waste area's zijn mooie zandvlakten die elke hole een obstakel vormen. Pinehurst heeft één waterpartij waarbij je van de gele tee honderdvijftig meter moet overbruggen. De greens lijken van glas, daardoor is chip en run de beste benadering. Niet alleen Pinehurst 2 is een must om te spelen. Pinehurst 9 is wellicht nog mooier, alleen kent de baan minder geschiedenis en minder snelle greens.

Royal Dornoch

De eerste baan in Pinehurst werd in 1898 door Donald James Ross ontworpen. De beroemde golfbaanarchitect, zoon van een metselaar, werd geboren in het gras van Royal Dornoch in Schotland, waar hij de eerste professional werd. Samen met zijn jongere broer emigreerde hij naar de Verenigde Staten, North Carolina waar Ross op Pinehurst aan zijn eerste ontwerp begon: Pinehurst 1. Daarna volgden 2 en 3. Ross ontwierp ook golfbanen met zijn typische links style in andere staten van Amerika, Schotland, Canada en Cuba. „Oef,” zegt de Australiër. Hij staat op hole zeven. Kleine zweetdruppeltjes druppelen op zijn voorhoofd. Zijn putt rolt met een flinke snelheid over de 'pannenkoek' green heen. „De lijn is recht, je gaat up hill, maar raak hem niet te hard,” waarschuwt Bryan. De Australiër staat klaar, beweegt zijn putter naar achteren en raakt de bal wederom te hard. De bal rolt in een streep rakelings langs de cup over de green heen en eindigt aan de andere kant.

Wie aan Pinehurst denkt, denkt aan De RyderCup, US kids toernooi en het US Open.

Meest bijzondere US Open was het Open in 1999. Het jaar dat Payne Stewart won. De extravagante golfer die de golfbaan in knickerbocker betrad, was een fervent aanhanger van American Football van de National Football League (NFL). Op de golfbaan droeg hij elke keer een ander shirt van de league. Overigens won Stewart in 1991 ook het Dutch Open op de Noordwijkse.

Vliegtuigongeluk

Williams was fan van Payne Stewart. „Zijn korte spel was fantastisch, maar ik vond vooral zijn hele voorkomen geweldig,” zegt Williams. Voor de Australiër werd 1999 een bijzonder jaar. „Voor een zakentrip moest ik naar South Carolina. Onderdeel van de trip was een dag golfen met collega's uit verschillende landen. Na onze ronde kwamen we het clubhuis in. Iedereen keek gebiologeerd tv. Ik zag beelden van een vliegtuig dat begeleidt werd door vliegtuigen van de luchtmacht. Het leek in eerste instantie een vliegtuigshow. Het bleek het vliegtuig te zijn waar Payne Stewart in zat dat uiteindelijk neerstortte. De jets hebben het vliegtuig van Stewart gevolgd totdat de benzine op was en het vliegtuig neerstortte. Payne Stewart dood, ik kon het me niet voorstellen.” Het vliegtuig met Stewart en vijf personen is waarschijnlijk neergestort door het wegvallen van de luchtdruk. „Mijn grootste droom was altijd Pinehurst 2 spelen, de baan waar de geest van Stewart hangt en nu ben ik hier. Ik ruik dennen, voel golf, ik waan me een professional, mijn caddie aan mijn zij.” Payne Stewart staat op een sokkel in brons gegoten. Het beeld is een geliefd plekje voor golftoeristen, staand op één been, met de vuist vooruit en met het overwinningsgevoel van Stewart, gaan ze op de foto.

Williams heeft zijn caddie Bryan net een fikse fooi gegeven. Hij neemt een slok van zijn vers getapt Heineken biertje. Hij zit op de veranda en steekt zijn glas omhoog. „We zijn voorlopig nog niet uitgepraat over deze baan en bijzondere greens. Pinehurst is uitdagend, frustrerend, machtig en prachtig,” besluit Williams.

